

15. oktober 2012

Kære medlem af Retsudvalget

Vedr. forslag til lov om bekæmpelse af forsinket betaling

Folketinget skal vedtage en ændring til renteloven, der skal bekæmpe problemerne med forsinkede betalinger. Lovforslaget førstebehandles d. 23. oktober.

Håndværksrådet, som repræsenterer op imod 20.000 SMV'er, har afgivet betænkning til lovforslaget, og vil gerne advare mod nogle af elementerne i det fremsatte forslag.

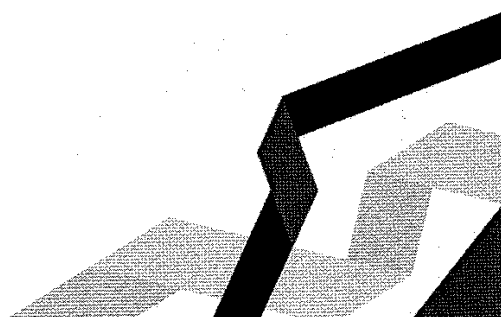
Forslaget lægger op til, at virksomheder frit kan aftale betalingsfrister op til 60 dage og i visse tilfælde også længere end 60 dage.

Håndværksrådet er imidlertid bekymret for, at disse 60 dage vil blive standardbetalingsfristen mellem virksomheder. Dermed vil man med forslaget opnå, at betalingsfristerne rent faktisk bliver længere, end de er i dag, hvor den gennemsnitlige betalingsfrist er 25 dage. Dette vil være det stik modsatte af formålet, der var at forkorte betalingstiderne og forbedre især de små virksomheders likviditet.

Håndværksrådet foreslår derfor, at der skal gælde de samme regler mellem virksomheder, som gælder for betalinger fra det offentlige - nemlig en maksimal betalingsfrist på 30 dage. På den måde kan de store virksomheder ikke, som vi desværre oplever det i dag, presse de små virksomheder til lange betalingsfrister, der belaster deres likviditet urimeligt hårdt og skubber omkostningerne for krisen derhen, hvor det er sværest og dyrest at skaffe finansiering. I forvejen har finanskrisen betydet, at SMV'erne har svært ved at låne og få kreditter i pengeinstitutterne.

Hvis du har tid, vil Håndværksrådet derfor gerne komme til et møde, hvor vi kan uddybe vores synspunkter og redegøre for de problemer som lovforslaget vil volde SMV'erne.

Vi vedlægger kopi af vores høringssvar til orientering.

Med venlig hilsen

Frank Korsholm og Jeppe Rosenmejer

Justitsministeriet

Sendt via mail til jm@jm.dk

Islands Brygge 25
Postbox 1350
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

19. september 2012

Vedr. høring over betænkning om gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinkede betalinger i handelstransaktioner

Håndværksrådet takker for det fremsendte materiale og muligheden for at afgive bemærkninger til den fremlagte betænkning.

Håndværksrådet var repræsenteret i udvalget, der har fremlagt nærværende betænkning. Håndværksrådet skal derfor i det hele henvise til betænkningen og bemærkningerne til de enkelte dele af betænkningen, som Håndværksrådet afgav under udvalgsarbejdet.

Håndværksrådet vil dog gerne knytte særskilte kommentarer til følgende dele af betænkningen.

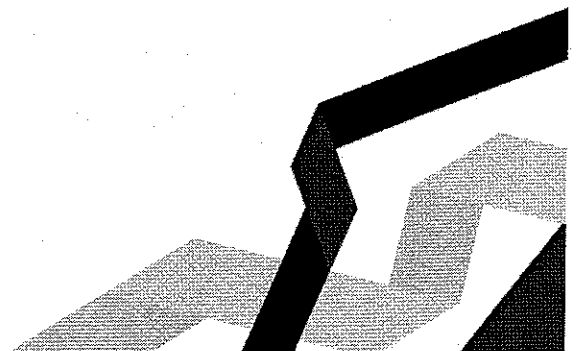
Betalingsfrister

Direktivets formål er at bekæmpe forsinkede betalinger og sikre, at virksomhederne modtager betaling indenfor en rimelig tid, således at deres likviditet ikke presses unødigt til skade for væksten og jobskabelsen i samfundet.

Derfor er Håndværksrådet positive overfor, at der med betænkningen lægges op til, at betalingsfristen for betalinger fra det offentlige maksimalt kan udgøre 30 dage. Det offentlige er en stor og vigtig kunde for erhvervslivet og forsinkede betalinger fra det offentlige har stor betydning for virksomhedernes likviditet.

På dette punkt kan direktivet virke efter formålet og sikre rettidige betalinger fra det offentlige.

For så vidt angår betalinger mellem virksomheder (B2B) frygter Håndværksrådet imidlertid, at direktivet kan få en direkte skadelig virkning på betalingstidernes længde, således at disse fremover bliver længere end det vi ser i dag.

Håndværksrådet frygter, at forslaget bestemmelse om, at betalingsfristerne frit kan aftales op til 60 dage, endda med mulighed for endnu længere frister, vil blive opfattet som om, at 60 dage nu udgør en standard for betalingsfristernes længde og at man herefter som standard vil kræve 60 dages betalingsfrist.

Dette vil mærkbart forlænge betalingsfristerne i forhold til i dag og være yderst skadeligt for især SMV'ernes overlevelsesmuligheder.

Håndværksrådet foreslår derfor, at man ensretter betalingsfristerne, således at betalingsfristerne bliver de samme som gælder for det offentlige.

Det vil desuden have den store fordel at man vil have ens regler for alle betalinger. Dermed vil man undgå det administrative bøvvl for virksomhederne det er at skulle håndtere forskellige betalingsfrister, alt efter hvilken type kunde man har med at gøre.

Vi oplever i dag, at de små virksomheder presses af den store kunde til at acceptere lange betalingsfrister, som er yderst skadelige for de små virksomheder, men som de bliver tvunget til at acceptere, hvis de vil beholde den store virksomhed som kunde. Dermed påtvinger de store virksomheder de små virksomheder finansieringen af de store virksomheders forretning. En finansiering, som de små virksomheder har meget svært ved at skaffe.

Denne opførsel fra de store virksomheders side er udbredt, men er i særdeleshed krænkende, når den store kunde er en offentlig ejet virksomhed, som DONG, som efter Håndværksrådets oplysninger er en af de værste og kræver betalingsfrister på op til 90 dage samtidig med, at de kræver forudbetaling af deres egne kunder.

Dette vil heller ikke længere kunne lade sig gøre, hvis man ensretter B2B-betalingsfristerne med betalingsfristerne for det offentlige.

For yderligere uddybning skal i det hele henvises til bemærkningerne i betænkningens afsnit 7.4.3., side 82 ff.

Renter og gebyrer

Som nævnt er Håndværksrådet positive overfor begrænsningen af det offentliges betalingsfrister til maksimalt 30 dage. Begrænsningen er et udslag af, at det offentlige har en særlig forpligtelse til at betale til tiden og ikke skubbe omkostningerne til finansiering over på virksomhederne, der ikke har de samme gunstige muligheder for finansiering, som det offentlige.

I direkte forlængelse heraf er Håndværksrådet af den opfattelse, at det offentlige på samme vis har en særlig forpligtelse til at sørge for at virksomhederne får, hvad der tilkommer dem, hvis det måtte ske, at det offentlige overskrider den aftalte betalingsfrist.

I dag oplever vi, at virksomhederne ikke gør krav på renter og gebyrer af frygt for at blive blacklisted til fremtidige opgaver for den pågældende myndighed/kommune.

Det offentlige bør derfor forpligtes til at betale retmæssige renter og gebyrer på eget initiativ uden, at virksomhederne behøver at fremsætte krav om dette.

Håndværksrådet skal i øvrigt henvise til sine bemærkninger under udvalgsarbejdet i betænkningen pkt. 6.5.3.5, side 70 ff. samt vedhæftede notat.

Med venlig hilsen

Jeppe Rosenmejer
Chefkonsulent, cand.jur., LL.M.